

প্রজ্ঞা

সপ্তম অংখ্যক সংস্করণ
২০২৬

সম্পাদক - গোপালজ্যোতি গগৈ ।

প্রজ্ঞা

PRAGYA

সমৃদ্ধ

সংশ্লিষ্ট

সংক্রমণ

৬২০২

দুর্লভজ্ঞান মহাবিদ্যালয়
শিক্ষণতন্ত্র বিভাগ

66 জ্ঞান সন্নিবেশ
স্বপ্নে দুপাশে গড়ি লৈ

ঐব ঘাস

সীমাহীন দূষ দিগন্তে

প্রজ্ঞাৰ অন্বেষণত ।”

স্বপ্নসম্মত জ্যোতির্গণৈ
সম্ভবাদক ।

প্রজ্ঞা (PRAGYA)

Hand made magazine of Education Department, Duliajan College, Edited by Gopal Tyoti Gogoi, Duliajan, Dibrugarh - 786602.

সম্পাদনা সমিতি :

ড° মনচুন শ্রীতিবৰুৱা
(মুখ্য উপদেষ্টা)

অংকিতা বৰুৱা
(উপদেষ্টা)

ড° অম্বালিকা বৰঠাকুৰ
(উপদেষ্টা)

দীপাঞ্জলি শৰ্ম্মীয়া
(উপদেষ্টা)

সদস্য :

কামৰূপী বসুমতাৰী, বহিষ্ঠ বৰঠাকুৰ
শ্ৰেয়া তালুকদাৰ, ইশানী সাহা

লিটুপাতৰ কলাকৰ্ম আৰু সজ্জা : বহিষ্ঠ বৰঠাকুৰ ।

অংগসজ্জা আৰু অনংকৰণ : হোমপালাজ্যোতিৰ্গোঁহা আৰু সন্তু গগৈ ।

প্রকাশক : শিক্ষাতত্ত্ব বিভাগ, দুলাইজান মহাবিদ্যালয় ।

Editorial Board:

Dr. Monsoon Hati Baruah
(Chief Advisor)

Ankita Baruah
(Advisor)

Dr. Ambalika Borthakur
(Advisor)

Dipamoni Saikia
(Advisor)

Member :

Kashmin Basumatary,
Rohit Rauth, Sneha Talukdar,
Eshani Saha

উচৰ্গা

অসমৰ সাংস্কৃতিক জগতখনলৈ অনবদ্য
অৱদান আগবঢ়োৱা অসমৰ আপুৰুগীয়া সত্ৰা,
সু-শাস্ত্ৰক, অভিলেখা, চান্দৰদৰ্শী সন্মাজসেৱক
অসমসমীৰ ঐশ্বৰ আন্তু- জুৰিন গাৰ্গ দেৱলৈ
সম্ৰদ্ধ প্ৰণামেৰে এই হাতেলিখা আলোচনী
'প্ৰজ্ঞা' উচৰ্গা কৰিলোঁ।

শুভেচ্ছা বানী :

শিক্ষানুষ্ঠান এখনৰ পৰা প্ৰেক্ষাপট লোৱা আলোচনী
এখনে স্ৰেণী, শিক্ষানুষ্ঠানত উৰ্দ্ধতনৰত শিক্ষার্থীসকলৰ কৈশিকী তথা
বৌদ্ধিক বিকাশৰ ক্ষেত্ৰত এক গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰে।
তদুপৰি, শিক্ষার্থীসকলৰ সুস্থ প্ৰতিভা বিকাশত আলোচনী এখনৰ
খাম্বোৰ্ত্ত অবিহনা থাকে। বিগত বৰ্ষসমূহৰ দৰেই এই বৰ্ষতো
দুলীয়াজান স্নাত্ত্ববিদ্যালয়ৰ শিক্ষাতত্ত্ব বিভাগৰ সন্মানীয় আৰু সৰম্বৰ
চাপ্ৰ-চাপ্ৰীসকলৰ সন্মুখীয়া প্ৰেৰ্টেৰ্ত্ত স্নাত্ত্ববিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক
বিভাগীয় হাতেলিখা আলোচনী "প্ৰেৰ্ট্তাৰ সপ্তম সংখ্যক সংক্ৰৰণ
প্ৰেক্ষাপট হ'ব বুলি জানি আনন্দিত হৈছো।

চাপ্ৰ-চাপ্ৰীসকলৰ সৃজনীক্মাল প্ৰতিভা বিকাশৰ বাবে লোৱা
এনে প্ৰেৰ্ট্তেক স্নাত্ত্ব আদৰ্শনি জনাইছোঁ। এই আলোচনীখনে চাপ্ৰ-
চাপ্ৰীসকলৰ প্ৰকীৰ্ত্ত চিন্তাৰ বিকাশত সহায় কৰাৰ লগতে তেওঁলোকৰ
কৈশিকী উত্তৰণৰ বিদ্বিত্তে নতুন বাৰ্ত্তা কঢ়িয়াই আনিব বুলি আশা
ৰাখিছোঁ।

ক্ষেত্ৰত, আলোচনীখনৰ তত্ত্বাবধায়কৰ দায়িত্ত্ব সূচাৰু ৰূপে
পালন কৰা সন্মুহ বৰ্মকৰ্ত্তনে মোৰ তৰফৰ পৰা আন্তৰিক
বিন্যবাদ আৰু শুভেচ্ছা জ্ঞানন কৰাৰ লগতে আলোচনীখনে
সন্মাদৰ লাভ কৰক তাকে কামনা কৰিছোঁ।

ড° সনতুন স্নাত্ত্বিকৰা
মুৰ্মী প্ৰশ্ৰ্ণানিকা, শিক্ষাতত্ত্ব বিভাগ
দুলীয়াজান স্নাত্ত্ববিদ্যালয়
HOD

অনুসন্ধানিক

ক্রমিক নং	বিষয়	পৃষ্ঠা নং
১	সম্পাদকীয় একলম - "সহানুভূতি আৰু মানবতা বিকাশত শিক্ষণৰ ভূমিকা"	২-২
২	শব্দ আন্দোলন : "Dead Poets Society"	৩-৭
৩	নবী সন্মিলন : - শ্ৰেণী তালুকদাৰ এখন সমসাময়িকী সমাজৰ মূল আৰম্ভণি - গোপালজ্যোতি গগৈ	৮-২২
৪	The Midnight Ghost - দৰিদ্ৰতা জেছ	২৩-২৪
৫	Digital Literacy and Proficiency : A key to shaping the future - কম্পিউটাৰ বসুধতাৰী	২৬-২৯
৬	কবিতা : * অধিনয় - অফলাইনী বড়া * নিলিমা কবিতা - গোপী সোমেশ্বৰ * somewhat blue - শ্ৰেণী তালুকদাৰ	২০ ২১ ২২-২৩
৭	The Art of living - ইন্দীয়া সাহা	২৪-২৫
৮	একাঙ্কিকা নাট : দাহৰণ সোমেশ্বৰ জুই - কম্পিউটাৰ বসুধতাৰী	২৬-৩০
৯	ছবিৰে কথা কয় - স্বপ্নিত স্বপ্নিত	৩১
১০	সাঁথৰ - সন্ত গগৈ	৩২
১১	কৌতুক - দেৱত কৰ্মী	৩৩

স্বাধীনবোধী একলক্ষ্য :

“সহানুভূতি আৰু মানৱতা বিকাশত শিক্ষাৰ
ভূমিকা”

এজন মানুহ কেৱল জীৱ শিচাপেহে জন্মলাভ কৰে।
কিন্তু, সহানুভূতি আৰু মানৱতাৰ বিকাশৰ সাজেৰে তেওঁ
সচাঁ অৰ্থত মানুহ হৈ উঠে। আনৰ দুখত দুখ অনুভৱ
কৰা, অসহায়ৰ সহায়ৰ্থা, সমাজৰ প্ৰতি দায়বদ্ধতা
অনুভৱ কৰা — এই সকলো গুণেই এখন সুস্থ আৰু
মানৱীয় সমাজৰ সৈঁচি গড়ে। এই গুণসমূহ বিকাশৰ
স্বতন্ত্ৰ শিক্ষাৰ এক গৰীৰ প্ৰণয় আছে।

শিক্ষা কেৱল পুথিগত জ্ঞান আহৰণৰ মাধ্যম
নহয়, ই মানৱীয় মূল্যবোধ বিকাশৰ এক সজ্জিকালী
উপায়। বিদ্যালয় আৰু শিক্ষানুষ্ঠানসমূহে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ
সমাজ সহানুভূতি আৰু মানৱতাৰ বীজ ৰোপন কৰে।
শিক্ষকসকলৰ আদৰ্শ, আচৰণ, নৈতিক শিক্ষা আৰু
সহানুভূতিপূৰ্ণ পৰিবেশে শিক্ষাৰ্থীৰ মনত এই গুণ-
সমূহ দৃঢ় কৰে।

দলীয় কাম, সহপাঠীৰ সৈতে সহযোগিতা,
সমাজ সেৱা, সাংস্কৃতিক কামসূচী, বিভিন্ন খেল-

-বৈজ্ঞানিক, দলীয় আলোচনা আদিৰ জৰিয়তে শিক্ষার্থীয়ে
আনৰ কষ্ট, ত্যাগ আদি অনুভৱ কৰিবলৈ শিকিব। এই
অভিজ্ঞতাৰদ্বাৰা তেওঁলোকক অধিক সহানুভূতিশীল কৰি
থোলে। সেয়ে, পাঠ্যক্রমত নৈতিক মূল্যবোধৰ শিক্ষা
অন্তর্ভুক্ত কৰাটো অতিকৈ প্ৰয়োজনীয়।

বৰ্তমান সমাজত সমাজত ব্যক্তিগত আৰু
প্ৰতিযোগিতাৰ মানসিকতা বাঢ়ি ধোৱাৰ প্ৰতি লক্ষ্য
স্বামী শিক্ষাৰ জৰিয়তে সহানুভূতি আৰু জ্ঞানবৃত্তি বিকাশ
দিশাটো অধিক প্ৰয়োজনীয় হৈ পৰিছে। শিক্ষক কেৱল
চাৰুৰ লক্ষ্য উপায় হিচাপে বিবেচনা নকৰি জ্ঞানবৃত্তি
প্ৰণয় বিকাশৰ উপায় হিচাপে গঢ়ি তোলাটোহে
শিক্ষাৰ মূল উদ্দেশ্য হ'ব লাগে।

শিক্ষা হৈছে সেই শক্তি, যিয়ে এজন
ব্যক্তিৰ সমগ্ৰ জ্ঞান হিচাপে গঢ়ি তোলে। সহানুভূতি
আৰু জ্ঞানবৃত্তি বিকাশ অবিহনে শিক্ষা অসম্পূৰ্ণ।
সেয়ে, এক সুস্থ, সহানুভূতিশীল আৰু জ্ঞানবৃত্তি সমাজ
গঢ়াৰ বাবে শিক্ষাৰ প্ৰতি অধিক গুৰুত্ব দিয়াটো
প্ৰয়োজনীয়।

Book Review

DEAD
POETS
SOCIETY

If I had to describe how I felt after reading this masterpiece in one word, I would say 'inspired'. This book made me excited to turn the page in the same youthful manner I once had toward reading and made me reflect on how I

chose to live my life. In only 176 short pages, N.H. Kleinbaum invests the reader so deeply into the lives of the boys involved in Dead Poets Society that he completely shifts the reader's perspective on the meaning of being alive. Set in 1959, at the prestigious yet conservative Welton Academy,

Dead poets society follows a group of seven young men whose lives are transformed by their eccentric English teacher, Mr. Keating. Initially bound by the strict expectations of their school and families, the boys find themselves inspired and challenged by Mr. Keating's unconventional teaching methods, which include ripping pages out of textbooks, standing on desks and analyzing poetry in ways that feel relevant to real life. Mr. Keating encourage the boys to embody the Latin phrase *carpe diem* which translates to "seize the day" urging them to think independently and question normality. Through this guidance, he plants a seed of a courage in the boys, allowing them to embrace their passions and dreams and defy the rigid limitations their families and society impose. The most memorable aspect of the novel is its exploration of what makes

life meaningful. Early in the book, Mr. Keating tells the boys, "We don't read and write poetry because it's cute. We read and write poetry because we are members of the human race. And, the human race is filled with passion. And medicine, law, business, engineering, these are noble pursuits and necessary to sustain life. But poetry, beauty, romance, love, these are what we stay alive for". This quote captures the essence of Mr. Keating's philosophy: while practical pursuits are essential, the deeper purpose of life lies in passion, beauty, and emotional experience. Immersed in the book, I felt inspired to start living my life to the fullest.

Kleinbaum effectively illustrates the importance of raw emotion in life and

promotes readers to reflect on what they believe makes life worthwhile. Dead Poets Society, a secret club the boys receive in an old cave becomes a sanctuary to share their passions and explore their humanity. Each boy metaphorized beautifully throughout the novel. The teaching of Mr. Keating transfers into the boy's lives, encouraging each boy to become a better student and a more thoughtful, passionate individual. The novel's deep and powerful messages resonate long after the final message of the book. Kleinbaum's Dead Poets Society inspired me to re-evaluate the values that drive my life and question how often I allow myself to pursue life's pleasures. More than just an enjoyable story, it's a call to carpe diem, embrace your passion and live life to the fullest. In a world riddled with

rules and social expectations, this book lets us feel stop and experience life for a moment and learn to give life and most importantly our dreams a second chance. Admire this busy life, please take a break and read this inspiring novel. It is a truly unforgettable read this and the story would stay with you for a long time.

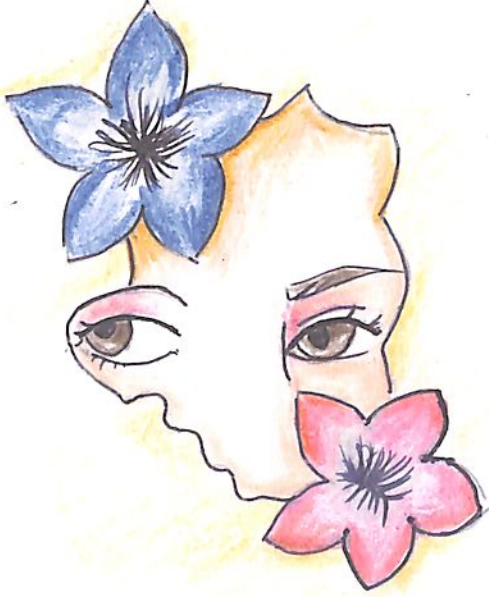
— Sneha Talukdar.

B.A. 6th Sem.

নাৰী সৱলীকৰণ :

এখন সমৃদ্ধ মানী সন্মাজৰ স্থল অৰ্থাৎ

নাৰী সৱলীকৰণ কেৱল নীচ আধুনিক কৰ্ম বা সামাজিক চৰ্চাৰ বিষয় নহয়; ই স্থল এখন সন্মাজৰ গৈ মৌলিক পুনৰ্গঠন য'ত সন্মাজে গৈ কৰিছে যে এখন উৰ্দ্ধাকাৰে আকাৰত উৰা গৈছে। বৰ্তমানৰ গোলকীয় প্ৰেক্ষাপটত, সৱলীকৰণ কেৱল জীৱান্তি অক্ষৰ সাংগ্ৰাহ হৈ অকা নহ'ল, বৰঞ্চ ই এক নেতৃত্বৰ উত্তৰাধিকাৰীনে বগোষ্ঠীত হৈছে। আজিৰ নাৰী কেৱল আৰ্থনীতিৰ আংশিক প্ৰদানকাৰীয়েই নহয়, তেওঁলোকৰ ইয়াৰ প্ৰধান স্থপতিবিদ (Architect/Builder)। আৰ্থিক সৱলীকৰণ হৈছে দৰিদ্ৰতা নিৰ্মূল্যৰ আৰ্জিৰূপে আৰ্থিক মানী সৰ্ব। ইয়াৰে প্ৰত্যেকী আৰ্থিক নিৰ্দ্ধিত আৰু আৰ্থিকভাৱে স্বাৱলম্বী হয়, তেওঁলোকে নিজে সন্তানৰ পুষ্টি আৰু শিক্ষাক আৰ্থিকভাৱে দিছে। ইয়াৰ ফলত পৰৱৰ্তী প্ৰজন্মই এক উন্নত আৰ্থ-সামাজিক পৰিৱেশত ডাঙৰ দীঘল হোৱাৰ সুযোগ পায় আৰু পৰিৱেশগতৰে স্থল স্থল ধৰি চলি গৈ আৰ্থিক দৰিদ্ৰতাৰ পৰা মুক্তি পায়। তদুপৰি, বৰ্তমানৰ পৰিৱেশ সাংস্কৃতিক সন্মাজত নাৰী সৱলীকৰণ এক লক্ষ্য অকা আৰ্থিক দৰে। বিবেচনাকৈ প্ৰাক্তন অক্ষমত যুগি আৰু আৰ্থিক সন্মাজ ব্যৱস্থাপনাত আৰ্থিক সন্মাজে সুখ্য স্থানিক পালন কৰে। সৱলীকৃত

স্মিত্ৰি বহনক্ষম বৃদ্ধি আৰু মানী
 সংৰক্ষণৰ দৃষ্টি পদাতিসমূহ অধিক
 ফলসমূহৰে ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰে,
 যিয়ে জলবায়ু পৰিৱৰ্তনৰ বিৰুদ্ধে যুগত
 সন্মত কৰে। ইয়াৰ উপৰিও, অকাৰিক
 ক্ষতিৰ "বৌদ্ধিক বৈচিত্ৰ্য" (Cognitive
 Diversity) অতি অগোচৰীয়। ঘোঁৰা
 স্মিত্ৰি ব্যৱসায়িক অভিযানৰ বৰ্দ্ধন
 বা সংস্কৃত নেতৃত্ব দিছে; তেওঁলোকে
 সন্মত সন্মতৰ বাবে নতুন দৃষ্টিভঙ্গী
 লৈ আছে। ইয়াৰ ফলত উন্নত বিপদাশঙ্কা

ব্যৱস্থাপনা হাবি পাৰে। যেনে- আৰ্থিক
 সংকটৰ সন্মত অধিক দৃঢ়তাৰ কাম কৰিব নবা ইত্যাদি।

সামগ্ৰতে, সন্মত স্মিত্ৰি বাল্য বিবাহ আৰু ঘৰুৱা শিশুৰ
 দৃষ্টি কু-সংৰক্ষক অত্যাশয় জলায়, যাৰ ফলত এক আন্তৰ্গত
 আৰু অনুষ্ঠিতসন্মত সন্মত হাবি উঠে।

উল্লেখনীয় যে প্ৰেৰণীয় সংবিধান অত্যাশকনে নাৰীৰ সন্মত
 সন্মত কৰিবলৈ এক আন্তৰ্গতী অস্থি হাঁপনি নিৰ্গমন
 কৰিছে, য'ত সংবিধানৰ অনুচ্ছেদ ২৪ আৰু ২৬ ই অস্থিৰ
 চকুৰ অগত সন্মতৰে সন্মত অধিকাৰ আৰু নিৰ্গত
 বৈধসন্মত নিৰ্গত কৰে, অনুচ্ছেদ ৩৯ য়ে সন্মত কামৰ বাবে
 সন্মত সন্মত আৰু সন্মত জীৱিকাৰ সন্মত নিৰ্গত কৰিবলৈ

নির্দেশ দিচ্ছে, ৭৩ তম আৰু ৭৪ তম সংশোধনীয়ে পঞ্চায়ত আৰু
 গৌৰৱপ্ৰাপ্ত স্মৃতিৰ বাবে এক তৃতীয়তম আশ্রয় সংৰক্ষিত
 কৰি তুলিবলৈ পঞ্চায়ত নাম নাম স্মৃতিৰ অধিকৃত বাজীৰিৰ
 আনছে। ইয়াৰ উপৰিও, তেওঁলোক নৰীৰ অধিকৃত আৰু
 অস্বীকাৰৰ ক্ষেত্ৰে জড়িত আৰু ইয়াৰে লক্ষ্যীয় সংবিধানিক
 সংশোধনীয়ে ইয়াৰ সংবিধানৰ ১০৬ সংশোধনী) আইন, ২০২০,
 যাক অস্বীকাৰ কৰি 'নৰী অধিকৃত বন্দন অধিনিয়ম' নামেৰে জনা
 যায়। বৰ্তমান চৰকাৰৰ 'বেটী বচাও, বেটী পঢ়াও' আঁচনিৰে নৰীৰ
 শিক্ষাৰ ওপৰত গুৰুত্ব আৰোপ কৰিছে, আৰু স্মৃতিৰ স্মৃতিৰ দৰে
 বিভিন্ন ক্ষেত্ৰে স্মৃতিৰ উন্নয়নক আগুৱাই যাবলৈ কৰিছে।
 আনহাতে; নৰী অস্বীকাৰৰ ক্ষেত্ৰে আন্তর্জাতিক পঞ্চায়তে
 বন্দন আঁচনি গ্ৰহণ কৰা পৰিলক্ষিত হয়। যেনে - বাৰ্ষিক
 বন্দন স্মৃতি উন্নয়ন লক্ষ্য - ১০৫৫। ই ২০২০ চনৰ পৰিচালিত
 আন্তর্জাতিক আশ্রয় আৰু অকল্যাণৰ বাবে বৈশ্বিক দূৰ কৰাৰ
 লক্ষ্য হৈছে। আনহাতে, আন্তর্জাতিক স্মৃতিৰ বৃদ্ধি বৰ্ষ ২০২৬
 বাৰ্ষিক ২০২৬ বৰ্ষতে আন্তর্জাতিক স্মৃতিৰ বৃদ্ধি বৰ্ষ স্থিতি
 ঘোষণা কৰিছে, যাতে বিশ্বৰ মাদ্য প্ৰস্তুতকৰণ স্মৃতিৰ অস্বীকাৰ
 দ্বিগুণিত দিব পৰা যায়, ইত্যাদি।

অন্যবিধৰ স্মৃতিৰে বৰ্তমানৰ পৰিচালিত, নিৰাপত্তাৰ
 অধিকৰ' অধিকৰে নৰীৰ অস্বীকাৰৰ অধিকৰ। অস্বীকাৰ

শোভিত্বেন অতিয়া কেবল এটা চম নহয় ; ই এক অনিবার্য
 প্রয়োজন । কিয়নো সাম্প্রতিক কালত যোগাজে পৰ্ব্বত আছে
 তিনি নাবীৰ নিৰ্ঘাতন ; ধৰ্ম্মৰ আদি জিহ্মানবীৰ্য্য ঘটনাৰ কথা
 পাৰ্ব্বতৈ সাঁও । যিখে অগাজখন বিম্বাংমল কাৰি তুলিছে ।
 সেয়ে, স্মিলা সফলক অন্নীকৰণ কৰাৰ লগতে আত্মবন্ধৰ
 শোভিত্বেনো বিদ্ব ল্লাৱে । আত্মবন্ধই অৰ্বাকী স্মিলাৰ
 স্মানসিক সক্তি বৃদ্ধি কৰে আৰু তেওঁৰ স্মাত নিম্নত্বৰ ৰূ
 গাঢ়ি তেনে লগতে তেওঁলোকক আত্মনিৰ্ভৰশীল কৰি তেনে ।
 এই ক্ষেত্ৰত আৰম্ভী আৰু বিভিন্ন এনাৰ্জিৰ দ্বাৰা পাৰিচালিত
 আত্মবন্ধৰ ফৰ্ম্মাৰ্ম্মই স্মিলা সফলক বিপদৰ সন্মুখত
 কেমেকে নিজকে বন্ধ কৰিব ল্লাৱে . তাৰ স্কোমল সিকায় ।

স্মনত স্মিবলশীয়া প্ৰে স্মলীকৰণ কাৰোৰাক বিদ্বা ফোনে
 উগতৰ নহয় ; ই স্মল নাবীৰ জন্মগত অধিকৰ । স্মনত স্মাত
 আতি স্মাৰ পৰামৰ্ম্ম আতি অৰল ; আনোনাৰ ওচৰ স্মিলা
 পৰাবন্ধ ল্লাৱিতেন সেয়া কৰ্ম্মই স্মক . যা স্মীয়েই স্মক বা
 স্মবন্ধীয়েই স্মক - স্মদায়ে তেওঁৰ কথা স্মনিবলে স্মক
 আৰু তেওঁৰ স্মিকাত্বক স্মান কৰক । স্মকত স্মলীকৰণ
 তেতিয়াই স্মি স্মোয়া স্মি স্মিলা সফলক এই স্মক-স্মান
 স্মি স্মি স্মাত স্মা স্মি পাৰ্ব্বতৈ' স্মাৰ পাৰ্ব্বতে স্মি স্মি
 স্মকল্লাৰে বাবে উগতী কৰি গাঢ়ি তুলিব পাৰিম ।

“উত্তৰাধিকাৰ প্ৰেমা নষ্ট হ'ব যদি আমি স্মৃতিৰ বাবে এৰি
দৈ য়াঁও, উত্তৰাধিকাৰ প্ৰেমা যদি আমি ~~স্মৃতি~~ তেওঁলোকৰ
প্ৰেমে স্মৃতি হ'ব তেন্তে।”

- গোপালচন্দ্ৰোত্তৰ প্ৰেমে
চতুৰ্থ স্বাক্ষৰিক

The Midnight Ghost

Like all know about ghosts. But what is a ghost? Is it a spirit? Some of us believe they are real and some of us don't. But the funny part is when someone gets tricked by something silly and ends up

thinking it is a ghost.

So here is a story about two boys named Julian and Liam.

Julian was a logical boy who tried to explain everything with reasons. And Liam was someone who was very scared of ghosts. One night, Julian was recalling his friends on chatting and talking about ghost named "The Midnight Ghost". Everyone said that the ghost appears at midnight at your door, who looks exactly like human but with no feet.

Suddenly, he felt like someone knocked at his door. He went downstairs to check. Before, he could react

he saw a figure in the doorway staring at him. In that type, all of his logic goes out from his mind all he can do is to run towards his room and screaming out loudly.

Then in Liam's story, he had gone to Juliam's house because he was too scared to spend a night alone. So he decided to spend the night in Juliam's house who also lives nearby. He knocked the door but no one has answered. So he entered from the window. The room was dark, so he opened the door. After he opened the door, he saw a figure in the stairs. That figure was not even moving and looking at Liam's way. Liam got more scared when he heard that figure's scream and after running upstairs Liam got froze and he quickly run towards his house.

- Parishmita Meck.

B.A. 2nd Sem.

Digital Literacy and Proficiency: A key to shaping the future

In the 21st century, literacy does not mean just knowing how to read and write; it is the skill of finding new information, evaluating it and creating something new by using technology to stay connected to our world. In the current global context, the gap between the "connected" and the "disconnected" does not depend solely on owning a smartphone. It depends on digital literacy - the ability to find and use information and digital proficiency - the ability to communicate effectively through technology. If literacy teaches us to "read" the digital world, then the proficiency empowers us to

"write" our own future. Generally, from banking and healthcare to education and remote work, digital skills are no longer a luxury in today's age; but rather an indispensable necessity.

In recent times, the necessity of digital proficiency is many times greater. Because with its knowledge, the doors to

global economy can be opened, through which an individual can gain the opportunity to work in different international organizations while sitting at home. On the other hand, in this current era of "fake news" only a digitally literate person can distinguish between

correct and incorrect information, which helps in maintaining social order. Furthermore, from taking advantage of government and non-government schemes to pre-paying electricity and water bills - literacy in digital tools make our daily tasks faster and reduces corruption through transparency. Moreover, it helps a citizen in understanding government policies and expressing their constructive opinions on social media. It connects the general public directly with the administration through e-governance. In many such fields its importance is infinite.

While looking at Indian context regarding the development of digital proficiency and literacy, we can generally mention

about PMGDISHA - Pradhan Mantri Gramin Digital Saksharta Abhiyan, launched by the government under the "Digital India" mission. In addition, platforms like UPI have started a revolution in the field of transactions across India. Moreover, the current NEP 2020 has also played an important role in its development. On the other hand, for the growth of digital proficiency and literacy at the global level, U.N.E.S.C.O has taken steps like 'Media and Information Literacy' (MIL) and in this regard, the global goal of U.N. named 'Global Digital Compact' has also played a special role in removing the digital divide across the world.

Therefore, while embracing this digital revolution, we should remember that just as technology is very efficient servant, it can

also be a terrible master. So, it is right to be curious, but it is also necessary to exercise caution. We should try to know how our private information is being used and should focus on always improving our skills. Digital proficiency is not a destination; it is a continuous journey. By mastering this digital language today, we can ensure that we do not remain mere spectators of the future, but become its primary creators.

—Kashmir Basumatary.
B.A. 6th Sem.

অভিনয়

জীৱনটো বিকল্প ইন্সান য়ে জটিল
ব্যুজিব নোৱাৰা এটি অনুলে।
হাৰ্ণিৰ প্ৰাৰ্থণা লুকায় প্ৰকাৰ কান্ধান য়েন লাগে
জানো য়ে, নিজেই সৃষ্টি কৰা এই অভিনয়
নিজেৰ হেৰুধাৰাৰে বান্ধি বান্ধিচো য়েন লাগে।
যদি নিজে নিজে চৰিত্ৰ ভাণ্য নিম্নিচ্ছোঁ
তদ্ব্যপিত্ত সন্ময় বিকল্প কৰে পৰিণতি।
জানো স্মৰ্ণ, জীৱনৰ ই প্ৰক স্ৰাংগ্ৰাম
স্মৰ্ণ বিচাৰো এই স্ৰাংগ্ৰামৰ পৰা স্মৃষ্টি।
য'ত এইবাৰ স্মৰ্ণ হোৱাৰ য়েক জয় কৰিম।
কাৰণ জীৱনটো এটা অভিনয়
য'ত স্মৰ্ণ অভিনেতা হৈ নতুনৰে
কাহনী নিম্নিম।

- কেশৱালিনী বড়া
দ্বিতীয় শ্ৰাংমাসিক

নিৰ্লেখ কবিতা

কিছু কবিতা নিৰ্লেখকে বৈ ঘায়
স্বৰ্গতে সন্ময়ৰ সোঁতত অথবা
আবেগৰ সোঁত ।

বৈ ঘায়... স্বৰ্গতে কেতিয়াবা স্মৃতিৰ
টোপোলাৰ বেগত ।

কবিতাচোন সেই স্মৃতিৰ টোপোলাৰ
সন্ধান !

শোদিত স্বৰ্গ কেতিয়াবা স্মৃতিৰ স্নেহ
কেতিয়াবা বিস্ময়ৰ তে অকৌ
কেতিয়াবা অস্বৰ্ণ স্নেহ ।

এইস্বৰ্গ তে কি? সেই নিৰ্লেখ কবিতাৰ
টোপোলা ।

— গোপী সোণোৱাল
প্ৰথম স্বাক্ষৰিক

Somewhat blue

I see the door's closing again, leaving no source of light.

The warmth once felt is now has been swept away.

The room which was once a heaven is now just a quiet and empty, silent space.

"I'm different" I can shout my lungs out but you know what they say,

"The Apple doesn't fall far from the trees."

I see you in every piece of me.

And we can try to put it together.

all over again but where will you buy the love to make a house, a home for your children, mother?

How will you hide those traces you left
behind from your children, father?
Wasn't I suppose to cry about what I have
lost but somehow I'm too cold to be
shedding a tear or two.

"Oh Dear but I love you."

— Sneha Talukdar.

B.A. 6th Sem.

The Art of living

The Power of Action :

- ◆ "The only way I could get my life together was to stay consistent." - David Goggins.
- ◆ "You don't rise to the level of your goals. You fall to the level of your systems." - James Clear.
- ◆ "Intentions don't matter. Actions do." - Naval Ravikant.

The Path to Growth :

- ◆ "If you only do what you can do, you will never be more than you are now." - Master Shifu (a cartoon character of Kung fu Panda).
- ◆ "The only way to do great work is to love what you do." - Steve Jobs.
- ◆ "Persistence is the Path to Victory. Just keep moving you will come to a better place." - Uncle Iroh. (A character of Avatar).

The last Airbender).

The Gift of Clarity :

- ◆ "Yesterday is history, tomorrow is mystery, but today is a gift. That is why it is called the present." - Master Oogway (a cartoon comic character of Kung fu Panda).
- ◆ "If you allow your mind to settle, the answer becomes clear." - Master Oogway (a cartoon comic character of Kung fu Panda).
- ◆ "The meaning of life is just to be alive. It is so plain and simple." - Alan Watts.

- Eshani Saha.

B. A. 4th Sem.

একাধিক নাট : পাহাৰৰ হোমেৰা ডুই

চৰিত্ৰসমূহ :

ৰংমে : এজন অতি সাধাৰণ আৰু
(ল'ৰা) দৰিদ্ৰ মেতিয়ক পৰিষ্কাৰ
ল'ৰা ; পৰিশ্ৰমী আৰু কামল ।

চেঙ্গি (চোৰালী) : গাঁৱৰ সুশিক্ষিত জীয়েক

গাওঁবুঢ়া (ৰংঘৰ) : গহীন-গম্ভীৰ আৰু
কাৰুণ্য ।

আৰম্ভণি

(এজন পাহাৰীয়া গাঁৱৰ আন্তত থকা প্ৰাচীন বৰগছৰ
তল । পটভূমিত দুৰৰ পৰা বিহু বা জনজাতীয় নৃত্যৰ ঢোল
-বাদ্যৰ স্বৰি আৰু ডুইৰ পোহৰ পৰি আছে ।)

নিশাৰ অন্ধাৰত জোনাক আৰু চাৰিওফালে পাহাৰৰ
পৰি নিশ্চিন্ত । গছজোপাৰ তলত ডুইকুৰা জ্বলি আছে ।
চেঙ্গিয়ে হাতত একুটি বনফুল হৈ হৈ লৈ হৈ আছে ।

বংগে লাহেকৈ সোমাই আছে ।)

বংগে : (উত্তেজিত হৈ) চেষ্টা , তই আশিবি বুলি কই
আশাই কথা নাছিলোঁ । আজি এই উৎসবৰ নিশা
সোটেই গাঁওখন উৎসবত মতলীয়া । ই , তোৰ
পায়ে তোৰ বিচাৰি স্বাধাৰুৰি গাইছে চাগে ।

চেষ্টা : (ফুলপোৰ হাতে ধোহাৰি) উৎসবটো মোৰ বাবে নহয়,
বংগে । আজিৰ বাজিটো মোৰ বিঘাৰ দূৰা নিৰ্ণাচনৰ
কাৰি । পায়ে পাহাৰৰ সিটো সূৰ্যৰ বঁটা ফৈদৰ ল'ৰাৰ
সৈতে মোৰ বিঘা চিকা কৰিছে । মোক আজিও আজি-
কাচি সেই সঙালৈ ঘাবলৈ কৈছে ।

বংগে : (বুদনাৰে) এই পাহাৰত আন্ধাৰ প্ৰেমৰ কোনো সূচনা
নাই । এই মাটি , এই নদী , এই বতাহ আন্ধাৰ প্ৰেমৰ
সাক্ষী তথাপিও সমাজখন কিয় ইমান বৰিচি ?

চেষ্টা : (দুখেৰে) তেঁওলোকে কয় আন্ধাৰ প্ৰেম হেনো
অপৰাধ আৰু কয় আন্ধাৰ প্ৰেমৰ শুদ্ধতা হেনো নষ্ট
হ'ব যদি কই তোৰ লগত বিঘা হ'ও । কিন্তু , চা
বংগে , আজি এই পাহাৰৰ জোনাক পোহৰ তোৰ
আৰু মোৰ ওপৰত সজালৈই পৰিছে । এই পাহাৰৰ

বতাহে কি কেতিয়াবা সুখিছে মই কোন শ্ৰেণীৰ? তই
কোন শ্ৰেণীৰ?

(দূৰৰ পৰা গাঁওবুঢ়াৰ গহীন স্নাত উঠি আছে)

বংফাং : চেকিচি! বত আহু তই? (স্বৰ্ণে) তই তইতে কি চাই
আহু? সোনকালে তইতে তইকে বিচাৰি আন, নহলে
আজি তইত চৰে মৰণ..... 1

বংগে : (হাতত ধৰি) আৰু পলক নকৰো। মোৰ লগত ঘাবলৈ
তই সাজু নে? আমি হুহুতো পাখাৰ ওপৰলৈ ঘাব
লাগিব য'ত আমাৰ পৰিচয় আমাক চিনি পাব।

চেকিচি : (অটল হৈ) মই অশুভ। কিন্তু, বংগে যদি আমি
ধৰা পৰোঁ, তেওঁলোকে আমাক এক পৰিচয় জুইৰ
আগতে শেষ কৰি দিব।

বংগে : (জুইকোষৰ ফালে অধুনিয়াই) এই জুইকোষই যদি
আমাক দহি পেলাবলৈ সক্ষম, তেন্তে ই আমাক
পৰিচয় কৰিবলৈও সক্ষম। মই হুহু নকৰোঁ। আজি
আমাৰ সুখিৰ দিন।

(চেকিচিয়ে ডিঙিৰ পৰা পৰম্পৰাগত মণিৰ মালাডাল খুলি
বৰপছৰ তলত এৰি ইয়া দুয়ো পলাবলৈ সাজু হ'ল।
এনেতে চেকিচিয়ে পুৰণি লোকগীতৰ সুবত স্তব স্তব)

চেম্বিচ : (বিদ্বাদভাষা সুবত)

“পাত্ৰাৰৰ বতাহে বৰষুণ আনে,

মনৰ মৰম বেগনে জানে ?

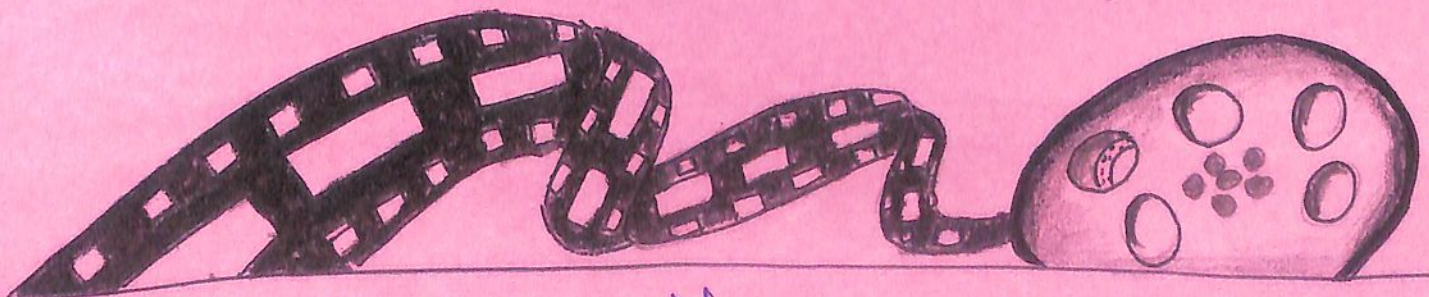
উচ্চ বৰণৰ দুৰ্গা প্ৰাণীৰ,

প্ৰেমৰ পাত্ৰত মাথোঁ চকুলোৰ নিৰ ।”

বংশে : (চেম্বিচৰ মাত দুখন ধৰি) চেম্বিচ ভোজাৰ কঠিত
শ্ৰেষ্ঠত্বাও সাত্ৰা আছে । এই গীতৰ সুৰাৰেৰ ঘন
পাত্ৰাৰ প্ৰতিটো শিলত হোন্দা মাই প্ৰতিধ্বনি হৈছে ।
আজাৰ এই প্ৰেম অকলশৰীয়া নহয়, এই পাত্ৰাৰেও
আজি আজাক সাক্ষী জানিছে ।

চেম্বিচ : (অদূৰৰ জুইকুৰাৰ ফালে চাই) এই জুইকুৰাই আজাক
পুৰিবা বুলি শুয় । কিন্তু, মই এই জুইতে দেখিছোঁ
আজাৰ সুজিৰ বাট । আজাৰ পাত্ৰতে নিম্নৰ বেৰা
দিছে । কিন্তু, তেঁওলোকে পাত্ৰবিছে যে পাত্ৰাৰৰ জীৱনে
সেগানা নিম্ন হোমানে ।

(পাত্ৰাৰৰ পৰা চিপাহীসকলৰ বেগলাহল)

বংগে : (দূত কণ্ঠে) শুভিনিলানে? মেঘা বিহ্বল আদ।

সচ্ছন্দে পোহৰ আঙ্গৰ একেবাৰে বাক্য চাপিছেহি।
আজিৰ এই নিশা যদি আঙ্গৰ শেষ নিশা হয়,
শেহত গৈ নৌবহেৰে ক'ম গৈ এজন শ্বেতিয়কৰ
লাৰা হৈও পৃথিৱীৰ অটাইলৈকে বনী মানুহ অহিলোঁ,
বাক্য..... গৈ শোক পাঠিছিলোঁ।

চৈধ্য : (নিৰ্ভীকভাৱে) আজি আমি কোনো ভগৱানৰ
আদেশ মানিবলৈ অহা নাই। আমি আহিছো এই
পাত্ৰৰ স্বামীৰ আত্মা হ'বলৈ। বংগে মোৰ
সামাজিক এই বৰগছৰ গুৰিত হৈ দিলোঁ। এয়া
মোৰ পূৰ্বৰ সকলো অভিজাত্যৰ ত্যাগ। এতিয়াৰ
পৰা গৈ গাথোঁ শোক, গৈ গাচিব।

(সকল লাইট সন্ধাৰ্থে বন্ধ আহে, কেৱল জ্বলিবিহ্বল
শিখা অলপ অহি কঁদি কঁদি নুমাই যায়।)

== সমাপ্ত ==

— কাম্বীৰ বসু মতৰী।

(শ্ৰেষ্ঠ স্বাক্ষৰ)

ছবিগল্প কথা কয়

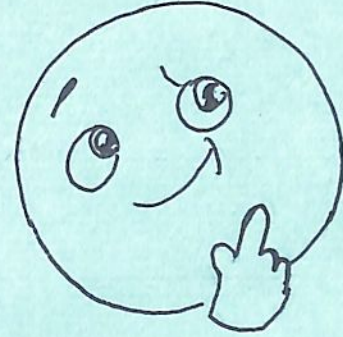

সাংখ্য

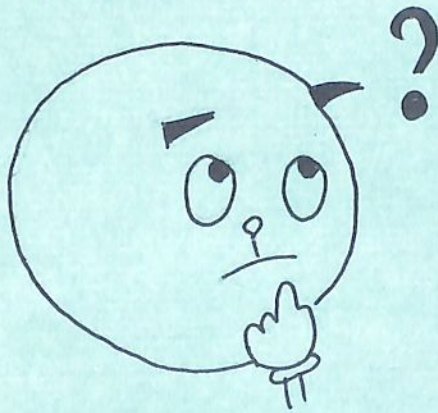
১/ ঋতু থাকে মনত, ধ্বিষ্ কুর্ষোঁ জদত,
 বার্জা গোটাই বিদুঁ লোকক, পাৰিবানে বন
 ঋতু কোন জকত ?

উত্তৰ : মোবাইল ফোন ।

২/ স্নেহটো এক ষট্টো বাঢ়ি
 গৈ থাকে জাৰু কেতিয়াওঁ
 বন্ধাব নোহাৰি ?

উত্তৰ : বয়স ।

৩/ ঘিহানেই দৌৰে, সিহানেই নেজ
 দুটি হয় ।

উত্তৰ : বেজী সূতা ।

৪/ এচোপা এচত সাতটা ডাল, প্রতিটো
 ডালত সাতটাকৈ ফল ।

উত্তৰ : সপ্তাহ ।

৫/ ঘৰত থাকে বিস্তু কমা নকয়,
 বাহিৰত থাকে বিস্তু বিহেৰত
 সোমাব নিদিয়ৈ ।

উত্তৰ : তলা

৬/ জ্বলি ঝাঁপিলে এসিও হাঁহে, তুলি
 কান্দিলে এসিও কান্দে ।

উত্তৰ : অগ্নি

- ঋতু গঠে ।

চতুৰ্থ ষাণ্মাসিক

কৌতুক

১/ বোম্বী - ডাক্তৰ চাৰ আনুনি প্ৰেচক্ৰিপচনৰ একেবাৰে ওপৰত
লিখা দৃষবটো কতো বিচাৰিয়ে পোৱা নাই?

ডাক্তৰ - চাওঁ কালজন্মন ।

বোম্বী - এইখন চাওক ।

ডাক্তৰ - "জি" এইটো দৃষব লিখা নাছিলোঁ
নহয়, কলমটোৱে ধৰেনে নধৰে
Check কৰিছে চাৰ্জিলো ।

২/ অক্ষ টকায়া নোট :

দেউতাক : বন্ধু, পৰীক্ষাত বীক কৰিলি?

বন্ধু : প্ৰবেশ নাই দেউতা, চাৰকা সৰ্ব ২০০ টকা এখন দি

বন্ধু - "চাৰ, ঘিমান দাৰে নম্বৰ দিছিল!"

দেউতাক : তাৰ নিচত?

বন্ধু : চাৰে মোক ৫০ পইচা প্ৰটা দিলে আৰু কলে "বোদা,
ঘিমান দাৰা শুভুৰা লৈ ঘোৱা (অৰ্থাৎ ০.৫০ নম্বৰ)!"

দেবব্ৰত কটকী
দ্বিতীয় শাস্তাসিক